

2016 Passió

1. Megtört anya visszaemlékezik

Mária(Ria): Emlékszem, hogy már a születésekor messziről jöttek hódolni neki, mint egy igazi királynak. Amikor bemutattuk Józseffel a templomban, volt ott egy ember, aki megmondta, hogy ő lesz minden nép üdvössége.

12 éves korában, amikor feljöttük az ünnepre, a nagy forgatagban elveszítettük őt, és több nappal később, a papok társaságában találtuk rá. Megkérdeztem tőle, hogy miért tette ezt velünk? Azt válaszolta, hogy neki az Atyja dolgaival kell foglalatzkodnia. Éreztem, hogy belőle egy rendkívüli ember lesz. Sokszor a szívemben forgattam különös tanításait, mert számomra sem volt még világos élete célja és küldetésének jelentősége.

Felnőttként sok csodát tett, betegeket gyógyított, vakok szemeit nyitotta meg. Azt hiszem, időközben az én szemimet is kezdték felnyitni a tanításai és tettei. Sokak lelkében, ahogy az enyémben is, élő hit gyúlt, mert Jézus úgy tanított, mint akinek igazi hatalma van.

De aztán egészen más irányt vettek az események. Nem is értem, hogy lehetséges ez. Idézzük együtt fel az események sorozatát, mert lehet, rájövünk, hogy ennek így kellett lennie a mi üdvösségünk érdekében...

2. Bevonulás

Tömeg:V. Szabolcs: Áldott, aki jön az Úr nevében!

Levi: Hozsánna a Dávid Fiának!

Irén: Hozsanna a magasságban!

G D em C 1. D
Ho - zsán - na! Ho - zsán - na! Ho - zsán-na Dá-vid Fi - á - nak! Ho -
2. D Kar C D G -7 C D G -7
nak! Hoz-zád száll é - ne - künk, szí-vünk-ből sze-re - tünk:
C D G em C D G
nincs kő-szik-la sen - ki más, csak Te vagy a mi Istenünk!

Jézus, Jézus Isten Báránya
Jézus, Jézus Isten Báránya
Hozzád száll énekünk, szívünk-ből szeretünk,
nincs kőszikla senki más Te vagy a mi Istenünk.

Főpap(Dani): Mester nem hallod, hogy mit mond nép? Nem mondasz erre semmit?

Jézus(Lacika): Ha ezek elhallgatnának, a kövek szólalnának meg.

Főpap(Áron): Mester, szabad-e a császárnak adót fizetni?

Mária(Ria): Ezt pedig azért kérdezték tőle, hogy alkalmat találjanak arra, hogy elfogják és elítéltessék a Helytartóval.

3. Bűnös asszony és Jézus

Mária(Ria): Ekkor odavezettek az írástudók és a farizeusok egy asszonyt, akit házasságtörésen értek, középre állították és így szóltak Jézushoz.

Főpap(Áron): Mester, ezt az asszonyt házasságtörésen érték. A törvény nevében meg kell köveznünk őt. Te mit mondasz?

Jézus(Lacika): Aki bűntelen közületek, az vessen rá először követ.

(mindenki hátrébb megy, középen csak Jézus és az asszony marad, Jézus ráteszi a kezét az asszony vállára)

Jézus(Lacika): Megbocsátottak a bűneid, menj el békességgel.

Főpap(Áron): Ha csakugyan próféta volna, akkor tudná, hogy milyen nő ez, és nem engedné ezt neki.

Jézus(Lacika): Nem az igazakat jöttem hívogatni, hanem a betegeket meggyógyítani.

Júdás(T. Szabolcs): Miért kell a kenetet így pazarolni? Hiszen több, mint háromszáz dénárért el lehetett volna adni, és szétosztani a szegények között.

Mária(Ria): Jézus azt mondta, hogy ne bántsuk őt. Szegények mindig lesznek velünk, és amikor csak akarjuk, jól tehetünk velük. Jézus azonban nem lesz mindig velünk. Ez a nő megtette azt, ami tőle telt: előre megkente az Úr testét a temetésére.

4. Úrvacsora

János(Viki): Uram, eljött a húsvéti vacsora ideje.

Tamás(Zsuzsi): Mit akarsz, hová menjünk, hogy elkészítsük számodra a húsvéti vacsorát?

Jézus(Lacika): Menjetek a városba. Találkoztok ott egy emberrel. Ő mutat majd nektek egy termet. Ott készítsétek el nekünk.

1. Térj be, vendég, hozzám,
fogadd el a hajlékomat tőlem.
Térj be, Jézus, hozzám,
hisz te hozod az üdvösséget nékem.

ÚÉ:135 ZÉ:95

Refr.: Építsd fel a templomod,
szívemben még üres vagyok.
Régtől fogva kegyelmedért áhítozom. 2x

2. Térj be, vendég, hozzám,
életemben ülj az asztalfőre.
Térj be, Jézus, hozzám,
békességed add, hogy újra éljek!
Refr.

(körben a tanítványok ülnek)

Jézus(Lacika): Én vagyok az út, az igazság és az élet.

(körbenéz, kis szünet)

Jézus(Lacika): Vágyva vágytam arra, hogy elfogyasszam veletek ezt a húsvéti vacsorát, mielőtt elmegyek közületek.

Íme, ez az én testem, amely tiérettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

(körbemegegy a kenyér, zene)

Jézus(Lacika): E pohár az új szövetség az én vérem által, amely tiérettetek ontatik ki.

Te vagy az út, az igazság,
te vagy az élet.
Hozzád megyek, áldom neved,
általad élek.

ÚÉ:190 ZÉ:127

Megszabadítottál,
kenyeret s bort adtál,
tested és véred táplál,
általad élek. 2x
(másodsor: hűséged éltet, alleluja)

Jézus(Lacika): Az Emberfia elmegy ugyan, amint elrendeltetett, de jaj annak, aki elárulja őt.

Tamás(Zsuzsi): Valaki elárul téged, Uram?

Péter(Karcsi): Mondd, hogy nem én vagyok!?

János(Viki): Csak nem én?

Júdás(T. Szabolcs): Én vagyok az, Mester?

Jézus(Lacika): Te meg, amit akarsz, minél hamarabb.

(Júdás és katona el)

Jézus(Lacika): Mindnyájan megbotránkoztok bennem ezen az éjszakán, amint meg van írva.

Péter(Karcsi): Ha mindenki megbotránkozik benned, én soha meg nem botránkozom.

Jézus(Lacika): Bizony mondom neked, ezen az éjszakán, mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem.

Péter(Karcsi): Ha meg kell halnom veled, akkor sem tagadlak meg téged!

5. Gecsemáné kert.

Jézus(Lacika): Üljetek le itt, amíg elmegyek amoda, és imádkozom. Szomorú az én lelkem mindhalálig; maradjatok itt, és virrasszatok velem!

(Jézus előrébb megy, a tanítványok közben elalszanak)

Elmesélnéd nekem a világ titkait, ÚÉ: 137. ZÉ: 96.
a szemek fényét a tüzekben, a szeretet könnyeit.
Elmesélnéd nekem, hogy mennyit ér a szó,
hogy hány kanál a tenger,s az ember mire való.
Elmesélnéd nekem a gyermek csodáját,s az emlékező sírköveket,
a Holdfogyatkozást.

Csak telepedj mellém Istenem...x2

Elmesélném neked a zsákutcáimat,a dicsőséges perceket, a nagy futásokat
Elmesélném neked, a sírós álmokat,a szíveket és kezeket, hogy láttam
csodáidat.
Elmesélném neked, hogy ébredni nagyon jó,hogy ráncokat írnak a percek, s
hogy mégis itt vagyok

Csak telepedj mellém Istenem...x4

(Jézus vissza)

Jézus(Lacika): Ennyire nem tudatok egy órát sem virrasztani velem? Virrasszatok, és imádkoztatok. Íme, közel, aki elárul engem.

6. Árulás:

Júdás(T. Szabolcs): Akit csókkal üdvözlök, azt kell elfognotok!

Katona(V. Szabolcs): Nincs ebben az emberben semmi tisztesség, látszik, hogy nem római.

Jézus(Lacika): Kit kerestek?

Katona(V. Szabolcs): A názáretit.

(Júdás odaér Jézushoz, kezét fognak)

Júdás(T. Szabolcs): Üdvözlégy Mester!

Jézus(Lacika): Júdás! Barátom! Hát csókkal árulod el az Ember Fiát?

Katona(V. Szabolcs): Elég a beszélgetésből! Vigyük!

(Jézust hátratulja a katona)

(Júdáshoz a főpap be)

Júdás(T. Szabolcs): Itt a pénzetek, nekem nem kell! Nem ezt akartam! Nem!

(A főpap lába elé dobja a pénzes zacskót és kimegy oldalra)

7. Szolgák

Péter(Karcsi): De jól esik ez a kis meleg ebben a hideg éjszakában.

Szolga(Zsuzsi): Gyere csak, melegedj, ha már a mestered nem teheti ugyanezt.

Péter(Karcsi): Nem tudom, miféle Mesterről beszélsz, bizonyára összetévesztesz valakivel.

Szolga(Viki): Pedig nekem nagyon ismerős az arcod. Meg mernék esküdni, hogy már láttalak vele nem is egyszer.

Péter(Karcsi): Bolond beszéd, nem is ismerem őt, hagyjatok már békén!

Szolga(Irén): Bizony te is közéjük tartozol! Hiszen a beszéded is elárulja, hogy te is galileai vagy, akárcsak a Mestered.

Péter(Karcsi): Fogalmam sincs, miről beszéltek. Menjetek a dolgotokra!

(effekt: kakas)

(a színpad lassan üres lesz, csak Péter marad ott)

8. Kihallgatás

(Jézus Pilátus előtt, a két főpap vádolja)

Pilátus(Csabi): Nos, hát te vagy a zsidók királya?

Jézus(Lacika): Magadtól mondod ezt, vagy mások mondták neked!?

Pilátus(Csabi): Hát zsidó vagyok én? A te néped hozott ide. Mit cselekedtél? Milyen országnak vagy te a királya?

Jézus(Lacika): Az én Országom nem e világból való, ha ebből a világból való lenne, szolgáim megvédenének.

Pilátus(Csabi): Király vagy hát, csakugyan?

Jézus(Lacika): Te mondod.

Pilátus(Csabi): Milyen vádat emeltek ez ellen az ember ellen?

Főpap(Dani): Ha nem volna gonosztevő, nem adtuk volna át neked.

Főpap(Áron): Megállapítottuk, hogy félrevezeti a népünket. Ellenzi, hogy adót fizessünk a császárnak és azt állítja magáról, hogy ő a felkent király.

Pilátus(Csabi): Ítéljétek el ti, a ti törvényeitek szerint!

Főpap(Dani): De nekünk nincs jogunk senkit sem halálra ítélni.

Pilátus(Csabi): Akkor mégis csak király vagy te...

Jézus(Lacika): Te mondod, hogy király vagyok. Azért születtem, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Aki az igazságból való, az hallgat az én szavamra.

Pilátus(Csabi): Igazság? Mi az igazság? Semmi bűnt nem találok ebben az emberben, megfenyíttem hát, és elbocsátom! Vigyétek!

9. Kihallgatás

Katonák: Üdvöz légy, zsidók királya! Itt a koronád! Tövises ugyan, de megteszi! Itt a palástod, szakadt ugyan, de neked jó lesz! Mutasd meg hatalmad! Hol a sereged, nagy király? Üdvöz légy! Zsidók királya! Mentsd ki innen magad, nagy király! Hol van a te igazságod, zsidók királya? Bizonyságot akarsz tenni? Nesze! Itt a bizonyság! Igazság? Itt az igazság, nagy király! Üdvöz légy, zsidók királya!

(Jézust visszahozza a katona a korbácsolásról, a tömeg és Pilátus közé állnak)

Pilátus(Csabi): Íme, az ember! Zsidó férfiak! Elém hoztátok ezt az embert azzal, hogy félrevezeti a népet. Íme, én megvizsgáltam, és nem találtam benne egyet sem azok közül a bűnök közül, amikkel vádoljátok! Szokás nálatok, hogy szabadon bocsássak valakit a Páska ünnepén! Akarjátok, hogy szabadon bocsássam Jézust, a zsidók királyát?

Főpap(Áron): Ne, őt semmiképp!

Főpap(Dani): Ne őt kérjétek, hanem Barabbást, a testvéreteket!

(Főpapok kezdik, a tömeg követi őket)

Tömeg: Barabbást! Barabbást!

Pilátus(Csabi): És mi legyen Jézussal?

Tömeg: Feszítsd meg! Feszítsd meg!

Pilátus(Csabi): A ti királyotokat? A ti királyotokat feszítsem meg?

Főpap(Áron): Nem királyunk van, hanem császáruk!

Pilátus(Csabi): Íme, én ártatlan vagyok ezen igaz ember véréből! Mosom kezeimet! Barabbást, a rablógylókat engedjétek szabadon. Jézust, a zsidók királyát pedig feszítsétek meg! Vigyétek!

10. Megfeszítés

Lator(Irén): Ha te vagy a Krisztus, mentsd meg magad, és minket is!

Lator(Viki): Nem félsz Istentől? Mi ugyan jogosan szenvedünk gonoszságaink miatt, de ő semmi rosszat nem tett! Jézus, emlékezz meg rólam, amikor eljössz királyságodban!

Jézus(Lacika): Bizony mondom néked még ma, velem leszel a paradicsomban!

(Jézus lehajtja a fejét és búslakodik)

Jézus(Lacika): Én Istenem, én Istenem! Miért hagytál el engem? Atyám, a te kezembe teszem le lelkemet.

Jézus(Lacika): Elvégeztetett!

(mennydörgés, Jézus meghal)

Vers (Beus): Dsida Jenő: Krisztus

Krisztusom,
én leveszem képedet falamról. Torz
hamisításnak érzem vonalait, színeit, sohase
tudlak ilyennek elképzelni, amilyen itt vagy.
Ilyen ragyogó kékszeműnek, ilyen jóllakottan
derűsnek, ilyen kitelt arcúnak, ilyen
enyhe pirosnak, mint a tejbeesett rózsa.
Én sok éjszaka láttalak már, hallgattalak is
számtalanszor, én tudom, hogy te egyszerű
voltál, szürke, fáradt és hozzánk hasonló.
Álmatlanul csavarogtad a számkivetettek
útját, a nyomor, az éhség siralomvölgyeit
s gyötrő aggodalmaid horizontján már az eget
nyaldosták pusztuló Jeruzsálemed lángjai.
Hangod fájó hullámokat kavart, mikor
a sok beszéd után rekedten újra
szólani kezdted. Megtépett és színehagyott
ruhádon vastagon ült a nagy út pora,
sovány, széltől-naptól cserzett arcodon
bronzvörösre gyúlt a sárgaság s két
parázsló szemedből sisteregve hullottak
borzas szakálladra az Isten könnyei –

(Jézust, latrokat lefeszítik, Jézust ki, üres kocsi közére; lassan félkörbe állunk)

Nem volt fény, amely továbbvezet, csak egy árny. ÚÉ: 81. ZÉ: 60.
Utam homályba tűnt, sötét vett körül.
És a végtelen hatalmú üresség sírt,
bennem összetört minden itt legbelül.

Ki áll mellettem, ki érzi bánatom,
ha a legmélyebb gyász vesz körül,
ki szól hozzám, ki félt majd, ha álmodom,
és nélküled ébrednek föl?

Ki mutat olyan sírt, amely üres lehet,
ki tud könnyet törölni az arcokról?
Hajnalt ébresztő hír ölel át, szorít át:
Ő élettél győzi le a halált!

Ő áll mellettem, Ő érzi bánatom,
ha a legmélyebb gyász vesz körül,
Ő szól hozzám, Ő félt majd, ha álmodom
és ijedten ébrednék föl.

Ő áll mellettem, Ő érzi bánatom,
ha a legmélyebb gyász vesz körül,
Ő szól hozzám, Ő félt majd, ha álmodom
és ijedten ébrednék föl.